

INDEX CONCIONATORIUS.

— 8. Hypocritæ perstringuntur. — 9. Crux nobis debita a Christo portata est. Passio Christi nobis nihil prodest, nisi et nos cooperemur. — 10. Deus non patitur homines ultra vires tentari. . . . Pag. 332

DISCURSUS VII.

DE VARIIS FINIBUS, OB QUOS MULTI CHRISTUM SEQUEBANTUR; QUI NON SINE MYSTERO FILIAS JERUSALEM, UT SUPER SEIPSAS FLERENT, PATERNE COMMONUIT.

IDEA SERMONIS. — 1. Describuntur varii fines propter quos tanta turba Christum passum fuit insecura — 2. Quare Christus jam fuerit locutus cum his mulieribus, non obstante altissimo silentio in prioribus calumniis. Quare Christus prohibet mulieres illas super se flere. — 3. Salubre est pro peccatis et pro affectu flere. — 4. Charitas incipit a seipso. — 5. Jerusalem propter ingratitudinem funditus eversa est. Describuntur virtutes Christi ab ipso factae. 337

DISCURSUS VIII.

CUR CHRISTUS IN MONTE ET JEROSOLYMIS, AC SUPER CALVARIAE MONTE MORI VOLUERIT.

IDEA SERMONIS. — 1. Deducitur a parabola, cur Christus in monte pati voluerit. — 2. Cur Christus Hierosolymis et non alibi passionem suam consummare voluerit. — 3. Christus operatus est salutem humanam in monte Golgotha, qui est verum centrum terræ. — 4. Passio Christi ingravescit ex loco et consortio. Quia Christus pro peccatoribus moriebatur in loco malefactorum mori voluit. — 5. Juxta plerosque Doctores ideo Christus in monte Calvariae passus fuit, quia ibi sepultus fuerat Adam. . . . 344

DISCURSUS IX.

CHRISTI CRUCIFIXIO PER VARIAS PONDERATIONES EXAMINATUR.

IDEA SERMONIS. — 1. Quare tam paucis verbis sacri Evangelistæ Christi crucifixionem descripsérunt. — 2. Denudatio Christi ante crucifixionem fuit cum magno pudore et dolore. Dolor in extractione vestium et in dirissima affixione Crucis. — 3. Discurrunt de modo crucifixionis. — 4. Discutitur numerus clavorum. Christus in cruce suspensus maximum dolorem passus fuit in ossiculis pectoris. — 5. In erectione crucis dolores acerbissimi Christi renovati fuerunt. — 6. Quænam dolores Christi crucifixi reddiderint acerbiores præ aliis. — 7. Christus ut peccata nostra lueret, clavis confixus fuit. . . . 345

DISCURSUS X.

DE TITULO ET INSCRIPTIONE CRUCI SUPERIMPOSITA, CUI SE OPPONENTIBUS JUDÆIS, PILATUS RESPONDIT: QUOD SCRIPSI, SCRIPSI.

IDEA SERMONIS. — 1. Qua sententia Pilatus Christum condemnaverit. Examinantur rationes tituli crucis impositi. — 2. Titulus crucis noluit Pilatus ignominia notare Judeos. — 3. In hoc titulo formando aliud fuit motivum Spiritus Sancti, aliud vero Pilati. Tria titulorum adducuntur genera, in hoc titulo conclusa. — 4. Titulus ille continebat causam mortis Christi. — 5. Multi Iudeorum comitati legerunt titulum illum. — 6. Rationes adducuntur quare hic titulus in tribus linguis fuerit conscriptus. — 7. Lingua latina obtinuit in hoc titulo locum digniorem, utpote

capiti Christi vicinorem. — 8. Quo motivo Judeæis huic titulo se opposuerint 348

DISCURSUS XI.

DE VESTIMENTORUM CHRISTI DIVISIONE, NEC NON DE VESTE INCONSUTILI INDIVISA RELICTA

IDEA SERMONIS. — 1. Omnes Evangelistæ mentionem faciunt divisionis vestimentorum Christi tanquam rei valde indignæ. B. Virgo Christum nudatum texit velo capitisi sui. — 2. Christus tanquam homo vilissimus spoliatur vestibus antequam crucifigatur. Hinc vestium expoliacionis rationes et mysteria afferuntur. — 3. Mysteria nuditatis Christi, in cruce pendentes afferuntur. — 4. Christus cum hostibus luctans, vestimenta abjecit, ne succumberet. — 5. Vestimenta Christi vilia fuerunt et nullius valoris. — 6. Christi uestes dividentes noverant illarum attacta facta fuisse miracula. — 7. Per uestes Christi in quatuor partes divisas, intelligi possunt Judæi per omnes mundi partes dispersi. — 8. Variae afferuntur figuræ et mysteria et significaciones tunica inconsutiles. — 9. Quid designet quod tunica inconsutilis non in alicuius Judæi, sed militis gentilis manibus remanserit. 351

DISCURSUS XII.

FORMENTUM, QUOD CHRISTUS EX INSULTIBUS, IMPROPERIIS ET LUDIBRIIS, QUIBUS IN MONTE CALVARIAE AFFICIEBANTUR, PASSUS FUIT, CONSIDERATUR.

IDEA SERMONIS. — 1. Impii Judæi supplicium Christi, jam crucifixi, derisionibus exasperabant per maximam sævitiam. Christus deridetur a quatuor hominum generibus. Tortmenta Christi augebantur plurimum ex eo quod a personis abjectissimis deridetur. Taxatur extrema Pontificum et sacerdotum malitia, quod in tali festo simili incumberent illusioni Christi, innocentem patientis. — 2. Quinam fuerunt qui prætereentes Christum blasphemarint. — 3. Significatio moralis hujus motus capituli. Pœna Judæis inficta propter hunc capituli motum. — 4. Objicunt Christo Judæi communionem destructionis templi. — 5. Christus pro peccatis nostrarum aurium patitur has subsannationes. — 6. Alia moralitas improriorum Christi. 355

DISCURSUS XIII.

CUR CHRISTUS, JUDÆIS SE IN EUM CREDITUROS ESSE, SI DE CRUCE DESCENDERET, PROMITTENTIBUS, E CRUCE DESCENDERE, SEQUE ABILLA TANQUAM DEI FILIUS LIBERARE NOLUERIT.

IDEA SERMONIS. — 1. Judæi Christum crucifixum derident de tribus. — 2. Judæi eisdem verbis vel inviti perhibent testimonium veritatis miraculæ Christi. — 3. Quare Christus Israel de cruce descendere nec voluerit, nec debuerit. — 4. Judæi fraudulenter dicebant se credituros Christum si descenderet de cruce. Quare diabolus non diu ante impedierit passionem Christi. Christus assimilatur medico, cuius est alios sanare. — 5. Christus in cruce permanens dedit nobis solidum exemplum patientiae et perseverantiae. — 6. Quia Pater filium suum in mundum miserat ut nos per mortem crucis redimeret liberare eum noluit. Ex eo quod Deus justos afflictos non liberet, non sequitur illos esse injustos. — 7. Diabolus nobis conatur in adversis nobis persuadere Deum nos dereliqueret. 358

INDEX CONCIONATORIUS.

TRACTATUS SEPTIMUS

DE DUOBUS CUM CHRISTO CRUCIFIXIS LATRONIBUS, PRÆCIPUE VERO DE BONO AC JUSTO LATRONE

DISCURSUS I.

AMBO QUIDEM LATRONES CHRISTUM A PRINCPIO SUNT INJURIATI, EX HIS TAMEN BONUS LATRO TANDEM RESIPUIT; UBI VARIE CIRCA REPROBUM LATRONEM INSTI-TUUNTUR CONSIDERATIONES.

IDEA SERMONIS. — 1. Discutitur utrum unus tantum vel ambo latrones Christum convitiati fuerint. — 2. Communior opinio est initio ambos convitiasse, postea unum conversum, pœnituisse. Inquiritur ratio cur unus latronum salvatus, alter damnatus fuerit. Malus latro occlusit cor omnibus inspiratio-nibus divinis et correctionibus suis sodalis. Christus in bono latrone ostendere voluit efficaciam gratiæ divinæ. — 3. Malus latro typus fuit Hebraismi, bonus vero Gentilis populi typus. Applicatur histo-ria V. Testamenti. — 4. Malus latro exaudiri non meruit ab duplice errorem. Malus latro solam præsentis vita quærebatur salutem. — 5. Omnes homines et boni et mali habent suas cruces sed diversa ratione. — 6. Hi duo latrones designant bonos et falsos Christianos. Pag. 363

DISCURSUS II.

MAGIS NOS TERREFACERE DEBET REPROBI LATRONIS DESPERATIO, QUAM BONUS SPEM NOBIS AD PROCRASTINANDAM POENITENTIAM SUGGERERE POSSIT; SQUIDEM EXEMPLUM HOC OMNI CARET EXEMPLIO.

IDEA SERMONIS. — 1. Qui ad exemplum mali latronis procrastinant poenitentiam, tandem e Paradiso exclu-dentur. — 2. Licet Christus ipsem canonizaverit bonum Latronem attamen S. M. Ecclesie nullam ei exhibet specialem venerationem et qua de causa. — 3. Bonus latro conversionem suam non distulit ad ultimum vitæ. Adducitur parabola conductorum ad laborandum in vinea. — 4. Ad salutem neces-saria est districta compunctio. Bonus latro brevi tempore multis heroicis actus exercendo, salutem promeruit. — 5. Quare Christus sub juramento la-troni promiserit paradisum. 366

DISCURSUS III.

BONI LATRONIS ZELUS, QUEM IN CORRIGENDO SODALEM EJUSQUE ANIMAM LUCRARI SATAGENDO, OSTENDIT, NEC NON TIMOR, QUEM ERGA DEUM EXHIBUIT, CONSIDERANTUR.

IDEA SERMONIS. — 1. Accurate expenditur correptio qua bonus latro corripuit malum. — 2. Bonus latro prompte adimplevit Christi preceptum de correptione fraternali. Bonus latro per hanc correptionem socii acquisivit amicitiam Christi. — 3. Zelus ani-marum est gratissimum Deo sacrificium. — 4. Bonus latro propria necessitate dilata, quæsivit salutem socii. Bonus latro in cruce fuit prædicator. — 5. Bonus latro a timore Dei exorsus fuit operari suam salutem. — 6. Timor Dei disposuit bonum latronem ad infusionem charitatis. 369

DISCURSUS IV

CONFESSIO QUAM BONUS LATRO DE PECCATIS SUIS FECIT, CHRISTO SUPRA MODUM GRATIA IPSI VERO PLURIBUS EX CAPITIBUS UTILIS FUIT.

IDEA SERMONIS. — 1. Bonus latro totum obtulit Deo quod liberum habuit, cor et lingua. — 2. Ostenditur quantum valeat sincera peccati confessio ad impenitandam veniam. — 3. Bonus latro peccatorum venia obtenta, adhuc considerabat se juste puniri. — 4. Omnes conantur peccata occultare propter deformitatem illorum. — 5. Ex nostris peccatis cum hoc latrone nobis scalam possumus facere ad ascendendum in celum. Confessio boni latronis habuit tres conditions veri penitentis. — 6. Ambo latrones in cruce Christo supervixerunt ad duas horas. In quibus tam a socio quam ab aliis impetratus fuit mul-tis improperiis et ludibriis bonus latro 372

DISCURSUS V.

BONUS LATRO EX EO QUOD CHRISTUM IN MONTE CALVARIAE ANIMOSE DEFENDERIT, EJUSQUE INNOCENTIAM ANIMOSE DEPRECaverit, MAGNOPERE LAUDATUR.

IDEA SERMONIS. — 1. Summis laudibus extollitur bonus latro quod Christum in cruce tam animose defendit. — 2. Synagoga intendebat mundo persuadere Christum esse verum latronem. Sed bonus latro hoc eorum consilium confudit, declarando ejus innocentiam. — 3. Aperitur mysterium temporis et occasio-nis quo hic latro Christi patrocinium in se suscepit. — 4. Hoc testimonium boni latronis tali tempore prolatum ex jure magnam apud omnes merebatur fidem. Bonus hic latro ex latrone factus est Evan-gelista. — 5. Bonus latro factus tutor Christi. — 6. Disputatur unde hic latro cognoverit Christum nihil mali fecisse. Hic latro fuit Petrus in cruce et Petrus in domo Caiphæ latro fuit. — 7. Bonus latro primus et solus fuit qui Christi in cruce pendens innocentiam curatus est. — 8. Boni latronis constan-tia confertur constantia S. Thomæ et aliorum Apostolorum. Bonus latro suo testimonio condemnavit Pilatum, totamque Synagogam de summa injustitia in condemnatione Christi 375

DISCURSUS VI.

BONUS LATRO FIDEM SUAM EGREGIE PROBAVIT, MAXIME CHRISTI MANIFESTANDO DIVINITATEM.

IDEA SERMONIS. — 1. Bonus latro omnibus Christum calumniantibus, ipsius divinitatem et innocentiam confessus fuit. — 2. Conferuntur ad invicem confessio Petri et hujus latronis circa divinitatem Christi. Quo tempore bonus latro hanc confessionem fecerit. — 3. Bonus latro Christum ab omnibus et condemnatum et summe afflictum Deum et Dominum confite-tur. — 4. Bonus latro a Prophetæ designatus fuit per bestiam agri Deum glorificantem. Bonus latro Christum confitetur Regem quem non audierat pra-

dicantem, nec viderat miracula facientem. Fides boni latronis maxima fuit et valde meritoria. — 6. Christus a nemine tam perspicue proclamatus fuit Rex paradisi, quam a bono latrone. — 7. Bonus latro firmissima fide credidit et confessus fuit Christum Regem et absolutum esse Dominum cœlestis regni. Comparatur fides illius fidei SS. Marthæ et Petri. Bonus latro præcipua accusationis synagogæ puncta, contra Christum evacuavit Pag. 379

DISCURSUS VII.

VARIA CIRCA BONI LATRONIS FIDEM, ALIOSQUE VIRTUTUM ACTUS, INSTITUUNTUR CONSIDERATIONES.

IDEA SERMONIS. — 1. Bonus latro sua confessione confudit obstinationem Hebraeorum. — 2. Quando Petrus Christum negaverit. Et quando bonus latro illum confessus fuerit. — 3. Malus latro malam vitam pejori morte finivit. Quomodo bonus latro tam sublimam Theologiam addiscere potuerit. — 4. Fides boni latronis comparatur fidei trium SS. Magorum Et Centurionis. — 5. B. latro cognovit Deum esse scrutatorem cordium et renum. — 6. Bonus latro factus fuit Evangelista. — 7. Alii admirabiles actus hujus latronis recensentur. 383

DISCURSUS VIII.

DE QUIBUSDAM INDICIS, EX QUIBUS BONUS LATRO IN DIVINITATIS CHRISTI NOTITIAM DEVENIRE POTUIT, DISSEMINABITUR.

IDEA SERMONIS. — 1. Quibus indicis bonus latro convictus Christum agnoverit esse filium Dei et Dominum regni cœlorum. — 2. Obscurato sole, commota terra scissisque petris, agnovi latro Christi divinitatem. — 3. Bonus latro audiens Christum orantem pro suis crucifixoribus certo sibi persusas illum esse filium Dei. — 4. Ex dilectione inimicorum suorum ostendit Christus se vere esse filium Dei. Exemplum Davidis erga Saulem. — 5. Mira Christi patientia per susas latronum Christum verum esse Deum et Regem gloriae. — 6. Sufferentia impropteriorum, ludibriorum et convictorum declararunt Christi divinitatem. — 7. Bonus latro collata invicem Christi innocentia vita et miraculis, et patientia in morte, concusus illum esse Deum. — 8. Primarius impulsus cognitionis divinitatis Christi, fuit gratia et illuminatio Spiritus Sancti 386

DISCURSUS IX.

BONUS LATRO, EX TRIPLOCI, FLUMINIS SCILICET, SANGUINIS ET FLAMINIS, BAPTISMATE MUNDATUS FUIT, UT PARADISUM SIBI COMPARARET, UBI ALIA QUOQUE EJUS MERITA CONSIDERANTUR.

IDEA SERMONIS. — 1. Bonus latro potest dici ablatus triplici Baptismo. Bonus latro factus fuit martyr. — 2. Bonus latro fuit primus Evangelicæ legis martyr. — 3. Fuit mundatus pariter baptismò flaminis. — 4. Magna fuit etiam fiducia et spes boni latronis de obtinenda venia. Comparantur ad invicem peccata boni latronis et S. M. Mag. — 5. Extollitur confessio boni latronis. — 6. Comparatio boni latronis cum Semei. — 7. Bonus latro per poenitentiam violenter rapuit regnum cœlorum. — 8. Quomodo bonus

latro temperaverit Christi dolores in cruce pendentes. Conversio hujus latronis et aliorum peccatorum causat jubilum Christo. — 9. Christus quatuor ipsum alloquentibus in cruce, solo bono latroni respondit 390

DISCURSUS X.

NONNULLÆ ADDUCUNTUR PRÆROGATIVÆ, QIBUS LATRO IN SUA CONVERSIONE FUIT GAVISUS; SCILICET BEATISSIMÆ VIRGINIS PATROCINIO, CHRISTI UMBRA, ET DEXTERA, NEC NON CRUCIS SUÆ AD CRUCEM SALVATORIS PROPINQUITATE.

IDEA SERMONIS. — 1. Christus in conversione boni latronis mirabiles conjunxit eventuum circumstantias. — 2. Bonus latro præfigurabat protoparentem nostrum. — 3. Mirabilis historia de bono latrone. — B. Virgo in monte Calvariae fuit mediatrix inter bonum latronem et filium suum illique impetravit salutem. Et hoc ex motivo gratitudinis. — 3. Bonus latro magnam habuit prærogativam quod ad dexteram Christi fuerit crucifixus. — 6. Quæstio ventilarunt an bonus latro paradisum intraverit per portam an per fenestram. — 7. Christus in cruce prius locutus fuit latroni, quam matri sua. — 8. Bonus latro pendas a dextris, designat electos constituyendos a dextris in judicio. — 9. Umbra corporis Christi in cruce pendentes, latronem tangens illum convertit. — 10. Christus primus cruci affixus fuit. — 11. Multum conduxit bono latroni quod in ligno crucis mortuus fuerit. 394

DISCURSUS XI.

ALIÆ CONSIDERANTUR COMBINATIONS, QUÆ IN HUJUS LATRONIS CONVERSIONE OCCURRERUNT.

IDEA SERMONIS. — 1. Bonus latro egregie usus fuit arte furandi. — 2. Extollitur ejus prudencia in laudabili hoc furto. — 3. Plurimum contulit mundo bonus latro Christum publice proclamando Regem coelestis gloriae. Boni latronis fides præfertur fidei Apostolorum et aliorum discipulorum Christi. — 4. Petito hujus boni latronis confertur cum petitionibus variorum Sanctorum. — 5. Bonus latro ex necessitate fecit virtutem. — 6. Bonus latro supplevit defectus Apostolorum. — 7. Bonus latro cibavit Christum penitente anima sua. Conversio boni latronis Christo solatio fuit et oblivious fecit omnium dolorum suorum. — 8. Bonus latro fuit primitæ fructuum passionis Christi. 397

DISCURSUS XII.

ADMIRABILIS PONDERATUR MUTATIO QUÆ CIRCA BONUM LATRONEM IN EJUS CONVERSIONE FACTA FUIT

IDEA SERMONIS. — 1. Bonus latro Paradisum ingressus est non ut latro sed ut præda Christi. Diabolus obstupit ad conversionem boni latronis. — 2. Bonus latro præfiguratus fuit in illis qui hora undecima in vineam venerunt laboraturi. Gloria Alexandri fuit ex inimicis facere amicos; hoc maxime emicuit in Christo in hac conversione latronis. — 3. Quomodo bonus latro sit in Paradi. — Christus durissimum

INDEX CONCIONATORIUS.

cor hujus latronis emollivit. — 4. Discutitur ulterius admirabilis conversio boni latronis. Boni latronis prædicantis cathedra fuit crux ejus, Ecclesia fuit mons Calvariae. — 5. Conversio boni latronis fuit ingenia miraculum. Conversio illius adscribitur ejus fidei. Bonus latro in cruce factus fuit mitis, modestus et charitativus. Pag. 401

DISCURSUS XIII.

BONUS LATRO OCCASIONE OBVIA BENE UTI PROBE NOVIT, QUI TAMETSI PECCATORIBUS SPEM FACIT, QUOD SCILICET TANDEM IN FINE VITÆ CONVERTI POSSINT; HEC TAMEN SPES NULLA EST, NISI IPSUM QUOQUE IN EJUS POENITENTIA FUERINT IMITATI.

IDEA SERMONIS. — 1. Inanis est spes ad hujus latronis exemplum conversionem suam differentium ad ult-

TRACTATUS OCTAVUS

DE BEATISSIMÆ VIRGINIS IN CRUCIFIXIONE FILII SUI SUMMO DOLORE

DISCURSUS I.

DE INEXPLICABILIBUS BEATISSIMÆ VIRGINIS DOLORIBUS, SUB MARIS METAPHORA DISSEMINABITUR.

IDEA SERMONIS. — 1. Dolores passionis Christi, ejusque sacratissimæ Matris, comparantur mari. Cur Concionatores in principio sermonis de passione Christi non implorent patrocinium B. Virginis per salutationem Angelicam. B. Virgo particeps fuit omnium dolorum Christi. — 2. Quocumque B. V. se verteret, occurrerant dirissimæ filii sui tormenta. — 3. Passiones acerbitas et B. V. dolorosa compassio indicibiles sunt. Cum tam intensi fuerint dolores B. V. cur ex illis non fuit mortua. — 4. Cur nullus Evangelistarum meminerit dolorum B. V. illustratur historia Thimantis. 409

DISCURSUS II.

EX VARIIS CHRISTO IN PASSIONE SUA ILLATIS TORMENTIS, CONVICIIS, ET CONTUMELIIS, SANCTISSIMÆ MATRIS EJUS DOLOR FACILE DEDUCITUR.

IDEA SERMONIS. — 1. B. V. non solum juxta crucem, sed etiam Christi suppliciis alii praesens fuit. — 2. Quibus tormentis Christi B. V. praesens fuit. — 3. Alii enumerantur B. V. cruciatus quos passa fuit in monte Calvariae. Dolores B. V. notabiliter aucti fuerunt ex aspectu et praesentia filii sui patientis. — 4. Inæstimabilis afflitio cor B. V. quod in angustiis filii sui nullum ei posset ferre subsidium. — 5. Christus et B. V. in his afflictionibus omnianient solatio et auxilio. — 6. Multum afflitio B. V. varietas et multitudo accidentium ad spectaculum passionis Christi 412

DISCURSUS III.

DE GLADIO, QUO SIMEON MARIE ANIMAM TRANSADIGENDAM ESSE PRÆDIXIT.

IDEA SERMONIS. — 1. Quis gladius animam B. V. transfixerit in passione Filii sui. — 2. Expenditur vulnus

mum vitæ periodum. Figura botri uvæ, ex terra promissionis allati, applicatur ad propositum. — 2. Comparatur ad invicem bonus latro, cum latrone Achan. Doctrina pro Ecclesiasticis. — 3. Extollitur fortuna occasionis et temporis conversionis boni latronis. Conversio boni latronis erexit spem multorum desperatorum peccatorum. — 4. Conversio boni latronis docet poenitentiam quantumvis seram Deo esse acceptam dummodo sit vera. — 5. Ad exemplum boni latronis ad conversionem et salutem nostram cooperare debemus. — 6. Oculi nostri etiam dirigendi sunt simul in malum latronem. — 7. Comparantur ad invicem conversio latronis et perditio Iudea. — 8. Vera contritio neminem excludit a venia. 404

DISCURSUS IV.

BEATISSIMA VIRGO VARIA HABUIT DOLORIS, ET ANGUSTIÆ MOTIVA.

IDEA SERMONIS. — 1. Adducuntur varia motiva compunctionis B. V. — 2. Primum motivum fuit dignitas patientis. Cor B. V. constringebatur triplici funiculo Secundum motivum perversitas Christo innocentis pœnas inferentium. — 3. Cum Christo condoluerint insensatae creaturæ, quanto magis S. Mater ejus. — 4. Christus etiam in SS. utero B. V. reperit crucem, — 5. B. V. perfecte cognovit rigorem quo Pater æternus sibi satisficeri volebat a filio suo pro peccatis generis humani. — 6. Dolores B. V. plurimum ex eo aucti fuerunt quod Christus ab omnibus derelictus lamentaretur se a Patre æterno derelictum esse. Dolores B. V. nullam haberunt admixtam consolacionem. 419

DISCURSUS V.

AMOR MATERNUS DOLORIS ANGUSTIAS, IN MORTE FILII CONCEPTAS, ADAUXIT; EO NAMQUE MOMENTO EOS EST EXPERTA DOLORES, A QUIBUS IN PARTU EXEMPTA FUERAT.

IDEA SERMONIS. — 1. Sicut inexplicabilis est amor B. V. in filium suum, sic etiam sunt ejus passiones. Applicatur ad propositum historia N. Test. — 2. Exemplum Job in morte filiorum. — 3. Dolores B. V. comparantur doloribus Jacob lugentis mortem Joseph filii sui